Velünk az Úr!

Zsoltárok sorozat 101. rész

1. Aszáf nyugtalansága

2. Aszáf nyugtalanságának oka

3. Aszáf megnyugvása

77. Zsoltár

Az éneklőmesternek, Jedutunnak; Aszáfé, zsoltár.

2 Szavamat Istenhez emelem és kiáltok;
szavamat Istenhez emelem, hogy figyelmezzen reám.
3 Nyomorúságom idején az Urat keresem;
kezem feltartom éjjel szünetlenül;
lelkem nem akar vigasztalást bevenni.
4 Istenről emlékezem és sóhajtok;
róla gondolkodom, de elepedt az én lelkem. *Szela.*

5 Szemeimet ébren tartod;
hánykolódom, de nem szólhatok.
6 Elmélkedem a régi napokról,
a hajdankor éveiről.
7 Megemlékezem éjjel az én énekeimről;
szívemben elgondolkodom és azt kutatja lelkem:
8 Avagy mindörökké elvet-é az Úr?
és nem lesz-é többé jóakaró?
9 Avagy végképpen elfogyott-é az ő kegyelme?
vagy megszűnik-é ígérete nemzedékről nemzedékre?
10 Avagy elfelejtkezett-é könyörülni Isten?
avagy elzárta-é haragjában az ő irgalmát? *Szela.*

11 És mondám: Ez az én betegségem,
hogy a Fölségesnek jobbja megváltozott.

12 Megemlékezem az Úrnak cselekedeteiről,
sőt megemlékezem hajdani csodáidról;
13 És elmélkedem minden cselekedetedről,
és tetteidről gondolkozom.
14 Oh Isten, a te utad szentséges;
kicsoda olyan nagy Isten, mint az Isten?
15 Te vagy az Isten, a ki csodát mívelsz;
megmutattad a népek között a te hatalmadat.
16 Megváltottad népedet karoddal a Jákób és a József fiait. *Szela.*

17 Láttak téged a vizek, oh Isten,
láttak téged a vizek és megfélemlének;
a mélységek is megrázkódának.
18 A felhők vizet ömlesztének;
megzendülének a fellegek,
és a te nyílaid széllyel futkostanak.
19 Mennydörgésed zúgott a forgószélben;
villámlásaid megvilágosították a mindenséget;
megrázkódott és megindult a föld.
20 Utad a tengeren volt és ösvényed a nagy vizeken;
és nyomaid nem látszottak meg.
21 Vezetted mint nyájat, a te népedet,
Mózesnek és Áronnak kezével.

2026. szeptember 27. vasárnap **Zsolt 77,14**

Velünk az Úr!

Zsoltárok sorozat 101. rész

1. Aszáf nyugtalansága

2. Aszáf nyugtalanságának oka

3. Aszáf megnyugvása

77. Zsoltár

Az éneklőmesternek, Jedutunnak; Aszáfé, zsoltár.

2 Szavamat Istenhez emelem és kiáltok;
szavamat Istenhez emelem, hogy figyelmezzen reám.
3 Nyomorúságom idején az Urat keresem;
kezem feltartom éjjel szünetlenül;
lelkem nem akar vigasztalást bevenni.
4 Istenről emlékezem és sóhajtok;
róla gondolkodom, de elepedt az én lelkem. *Szela.*

5 Szemeimet ébren tartod;
hánykolódom, de nem szólhatok.
6 Elmélkedem a régi napokról,
a hajdankor éveiről.
7 Megemlékezem éjjel az én énekeimről;
szívemben elgondolkodom és azt kutatja lelkem:
8 Avagy mindörökké elvet-é az Úr?
és nem lesz-é többé jóakaró?
9 Avagy végképpen elfogyott-é az ő kegyelme?
vagy megszűnik-é ígérete nemzedékről nemzedékre?
10 Avagy elfelejtkezett-é könyörülni Isten?
avagy elzárta-é haragjában az ő irgalmát? *Szela.*

11 És mondám: Ez az én betegségem,
hogy a Fölségesnek jobbja megváltozott.

12 Megemlékezem az Úrnak cselekedeteiről,
sőt megemlékezem hajdani csodáidról;
13 És elmélkedem minden cselekedetedről,
és tetteidről gondolkozom.
14 Oh Isten, a te utad szentséges;
kicsoda olyan nagy Isten, mint az Isten?
15 Te vagy az Isten, a ki csodát mívelsz;
megmutattad a népek között a te hatalmadat.
16 Megváltottad népedet karoddal a Jákób és a József fiait. *Szela.*

17 Láttak téged a vizek, oh Isten,
láttak téged a vizek és megfélemlének;
a mélységek is megrázkódának.
18 A felhők vizet ömlesztének;
megzendülének a fellegek,
és a te nyílaid széllyel futkostanak.
19 Mennydörgésed zúgott a forgószélben;
villámlásaid megvilágosították a mindenséget;
megrázkódott és megindult a föld.
20 Utad a tengeren volt és ösvényed a nagy vizeken;
és nyomaid nem látszottak meg.
21 Vezetted mint nyájat, a te népedet,
Mózesnek és Áronnak kezével.

„Két ember fölment a templomba imádkozni, az egyik farizeus volt, a másik vámos. A farizeus odaállt előre, és így imádkozott magában: Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, igazságtalan, házasságtörő, mint ez a vámos is. Kétszer böjtölök hetenként, mindenemből tizedet adok. A vámos megállt hátul, szemét sem merte fölemelni az égre, inkább a mellét verte és könyörgött: Isten, irgalmazz nekem, bűnösnek! Mondom nektek, hogy ez megigazultan ment haza, az nem. Aki magát felmagasztalja, az megaláztatik, aki megalázza magát, az felmagasztaltatik."

Luk 18, 10-14

Én nem tudtam

Én úgy hallgattam mindig, mint mesét
a bűnről szóló tanítást. Utána
nevettem is – mily ostoba beszéd!
Bűnről fecseg, ki cselekedni gyáva!

Én nem tudtam, hogy annyi szörnyűség
barlangja szívem. Azt hittem, mamája
ringatja úgy elalvó gyermekét,
ahogy dobogva álmait kínálja.

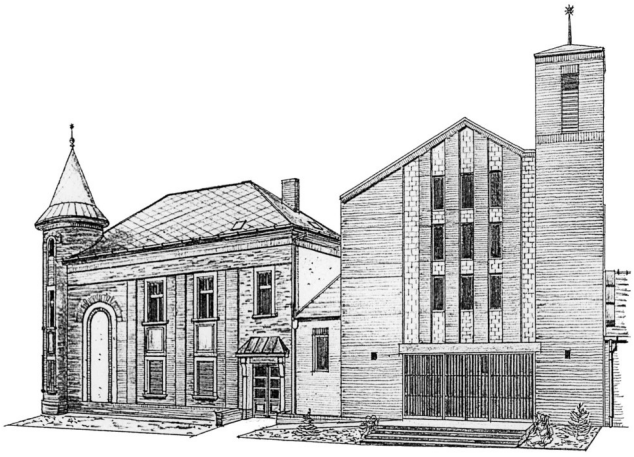
Most már tudom. E rebbentő igazság
nagy fényében az eredendő gazság
szívemben, mint ravatal, feketül.

S ha én nem szólnék, kinyögné a szájam:
bár lennétek ily bűnösök mindnyájan,
hogy ne maradjak egész egyedül.

József Attila, 1935.

Szeged-Újszegedi Református Egyházközség

Együtt Jézus Krisztus dicsőségéért

2026. szeptember 27. vasárnap

Istentisztelet

Hívunk, befogadunk, tanítunk

6726 Szeged, Szent-Györgyi Albert utca 6–8.
tel.: +36 (62) 430 807 **www.ujszeged.ref.hu**

„Két ember fölment a templomba imádkozni, az egyik farizeus volt, a másik vámos. A farizeus odaállt előre, és így imádkozott magában: Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, igazságtalan, házasságtörő, mint ez a vámos is. Kétszer böjtölök hetenként, mindenemből tizedet adok. A vámos megállt hátul, szemét sem merte fölemelni az égre, inkább a mellét verte és könyörgött: Isten, irgalmazz nekem, bűnösnek! Mondom nektek, hogy ez megigazultan ment haza, az nem. Aki magát felmagasztalja, az megaláztatik, aki megalázza magát, az felmagasztaltatik."

Luk 18, 10-14

Én nem tudtam

Én úgy hallgattam mindig, mint mesét
a bűnről szóló tanítást. Utána
nevettem is – mily ostoba beszéd!
Bűnről fecseg, ki cselekedni gyáva!

Én nem tudtam, hogy annyi szörnyűség
barlangja szívem. Azt hittem, mamája
ringatja úgy elalvó gyermekét,
ahogy dobogva álmait kínálja.

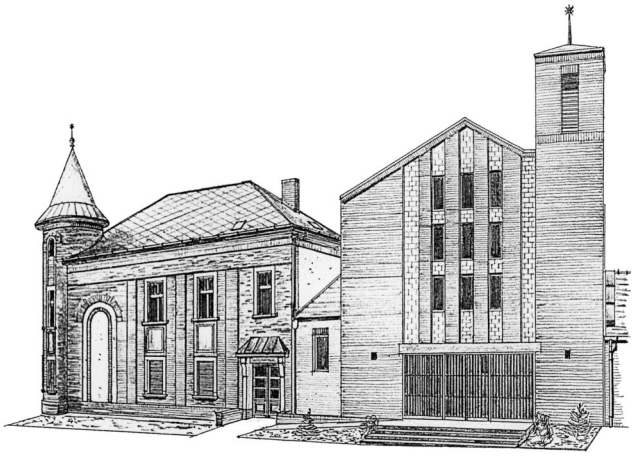
Most már tudom. E rebbentő igazság
nagy fényében az eredendő gazság
szívemben, mint ravatal, feketül.

S ha én nem szólnék, kinyögné a szájam:
bár lennétek ily bűnösök mindnyájan,
hogy ne maradjak egész egyedül.

József Attila, 1935.

Szeged-Újszegedi Református Egyházközség

Együtt Jézus Krisztus dicsőségéért

2026. szeptember 27. vasárnap

Istentisztelet

Hívunk, befogadunk, tanítunk

6726 Szeged, Szent-Györgyi Albert utca 6–8.
tel.: +36 (62) 430 807 **www.ujszeged.ref.hu**